

Osset de Pelutx (1): introducció; Miranda plora

Un relat de: [cuidador d-ossets](#)
Introducció.

Aquest conte és una història d'amor. No és (ni he intentat que sigui) una història d'amor ni molt original ni tampoc extraordinària. Tampoc he intentat fer una història d'amor que agradi a tot el món: això, degut als gustos sempre plurals de la gent, és impossible fer una història d'amor que agradi "universalment". No vull dir amb això que parteixo de la base que qualsevol opinió o gust de la gent no hi estigui en contra. Com a escriptor, he de dir "No" a alguna cosa.

En tot cas, una cosa és certa: he escrit aquest conte pensant més en històries clàssiques i consells morals, que no pas en reflexar els problemes i maldecaps de la gent moderna (dit sigui "moderna" sense despectivitat), ni tampoc en expressar un conte de malestar, drogues, vici i pessimisme. És un conte de gent benestant que afronta els problemes de la vida i de l'amor.

No vull desvetllar ni tant sols el principi de la història. Per això, he posat al final un capítol resum. També he procurat que la història fos prou comprensible com perquè tothom la pogués llegir amb la suficient fluïdesa. Aquí veurem les dificultats amb que es trobaren Eric i Miranda des que es conegueren. El nom de la història ("Osset de Pelutx") ve d'un "mot", un pseudònim que li dedica la Miranda a l'Eric res més conèixer-lo.

Així doncs, passem a la història.

"Miranda plora".

La Miranda no és més que una noia d'aquelles que en podríem dir casamentera. Simpàtica i complaent amb els homes, últimament es barreja amb gent que, cada dia ho veu més clar, no li convenen. Per dir-ho amb poques paraules, el seu nuvi (un tal Armando) és un punk, atrevit, maleducat, de fals somriure i enganyador. La pobre Miranda, però, s'ha fet una promesa solemne: no quedar-se mai sense nuvi, encara que això signifiqui haver de canviar l'anterior per un de nou.

Per sort per a ella, la Miranda sí té algun vertader amic. El Joan, company de col·legi, que sempre li ha desaconsellat la relació que té amb l'Armando i els seus col·legues. Avui, Miranda, com fa ocasionalment, ha anat a visitar el Joan i a parlar una estona amb ell. No obstant, la seva paciència, gota a gota, s'ha desbordat, i plora pel carrer sense ni preocupar-se per eixugar-se les llàgrimes. Està trista, i l'Armando li ha malferit tant l'ego, que va perdent la preocupació per les petites coses.

Arriba a la porta i truca. Li obre el Joan, que ara estava en casa sol. La veu plorar i l'abraça.

- Un altre cop l'Armando, oi?

- Sí, Joan. Ja no puc més. No et puc ni explicar el que m'ha dit davant un cosí meu que havia vingut a visitar-me. A més, no té ni vista: joestic farta d'ell, però es pensa que m'empasso la seva forma de ser i encara que el trobo sexy. Quins collons!

- Ja et dic que trenquis amb ell.

- No puc, Joan! - La Miranda el mira amb pena. - Quan estava en el seu llit de mort, li vaig prometre a la meua àvia que mai, mai, en la mesura del possible, estaria sense nuvi. Quan vaig fer la promesa encara no sabia com era l'Armando, em pensava que tot era diferent. Ara l'àvia ha mort. Mira, l'àvia me l'estimava molt, i ho tinc que complir. Si trenco amb l'Armando trenco la promesa.

- Segur que la teua àvia ho entendria. Bé, va ser la seva última voluntat, però trencaràs amb l'Armando i aviat en trobaràs un altre.

- No. A més, aquesta promesa la vaig jurar perquè, tu ja em coneixes, jo detesto la vida de la solteria. No sóc gaire una dona moderna, sóc més aviat clàssica, vull un matrimoni, vull ser fidel a un marit, tenint una feina pròpia i siguent independent però vull estimar apassionadament a algú.

- A veure, i em vols dir que et quedaràs amb l'Armando en nom d'aquesta promesa...
- No... Bé, des d'avui, estic pensant en si algú voldria sortir amb mi... però... però qui ho farà?
- Jo no puc fer-ho, Miranda. Ja ho saps: estic casat i estimo molt la meva dona. Jo estic segur que tu seràs una bona dona per a qui et trobis, com hauries pogut ser una bona dona per a mi si s'haguessin donat altres circumstàncies.
- Ho entenc, i t'ho respecto. Però què puc fer?

Visita el món de Katar: <http://ca.lletra-perenne.wikia.com/wiki/Katar>